

ZSELICKI JÓZSEF

TÓTH LAJOS EMLÉKÉRE

*a ficfák árnyából
kitörtek az álmok
páramászó dérzöld
hajnalok*

*dörrent a szív
megint
megint
vizek tükrén
egek álmok
mélyükön
nem gyöngy pörög
–hitzöld–
több a hazárafajtól
hétszeresen*

*ha Szürtétől jöttek
a felhők
a dalárdakék színét
záporok zuhéja
püfölte szét*

*vakondok túrták
dombjaikat*

*de
az ég kékjéig
a föld zöldjéből
emelt
horizont
egy csíkban
botlik fehéren a Hold sárgája felé*

*űzzük
űzzük a gonoszt
erről a tájról
ijesszük el
feketén fájón*

*koszorút hoztunk pajtás
te kitoltál velünk igen*

*lelkünk nem fáj
bömből*

*a dübörgő rög
a takaró
sunnyizöldbe
borít*

